

що живо – да идва“. Ето че лека-полека бърчвата дошла. Отворил я и видял вътре майката и сина ѝ. Извадил ги. Попитал ги защо са вътре. Казала му майката:

– Моят ром е войник – рекла. – Моят мъж писа писмо, че иска да убие и мен, и сина ми. И не знам защо.

– Остани при мен! – казал старецът.

Момчето вече пораснало, станало ерген. Добре, ама едно момиче на лебед се правело. Момчето цялото било златно. Фър-р-р и момичето идвало, и лебедът се къпел. Нали знаеш какво е лебед? Къпела се и видяла момъка. Гледала момчето, ама не ставала още човек. Видяла момчето и го харесала. Момчето се гмуркало, пораснало вече. Имало там дърво голямо. Отрязало си една пръчка и си направило стрела момчето – порасло било. Добре, ама момичето таман дошло и един голям орел се спуснал да го изяде. Момчето със стрелата – па-а-а-т и утрепало орела. И ето, момичето излязло при момчето. Залюбила го, поговорили си и тя се изгубила. Станала пак на лебед. Отишъл си той и рекъл на майка си:

– Мамо! Има един лебед, голяма патица. Идва и става – казва – на човек. Хем – казва – иска да се залюбим. Харесва ме.

Майка му рекла:

– Ами, сине, това си е твоя работа, щом те иска.

Ай, минало се като месец, два. Тя пак дошла при водата. Излезнала отвън и рекла:

– Аз исках да ти стана жена. Аз съм царицата на морето. Айде да те взема и да те закарам в моята земя.

Съгласил се. Взела го тя в нейната земя – да кажем, имала си държава. Имала войници по десет метра високи.

Сега: на момчето бащата взел онези две жени, дето пишели писмата. Неговият баща изпращал войници да се бият с войниците на момичето. И изпращал лодки, но момичето изпращало големите си войници срещу тях. Те премятали лодките и войниците се удавяли.

Като отишли долу, гледа момчето хора, много хора, Все замръзнали. Момчето отишло и рекло.

– Защо тези хора са замръзнали?

Казала:

– Аз съм ги направила така. Да не работят.

Ама много хора. Рекъл:

– Ами, как ще ги вдигнеш?